

Opinie - Europees rapport wentelt de crisis af op uw rug (10.6.11)

Dinsdag verscheen een rapport van Europa met sociaaleconomische aanbevelingen voor België. Dit rapport beantwoordde volledig aan mijn verwachtingen. Niet omdat het de juiste analyses bevat, wel omdat het zo voorspelbaar is. De economische haviken in Europa hebben dit rapport nog maar eens benut om de usual suspects aan te vallen en hun eenzijdige, neoliberale benadering voor het budgettaire en sociaaleconomische beleid op te leggen. Aldus Luc Cortebееck, voorzitter van het ACV.

Een versnelde sanering, het mes in de overheidsuitgaven, optrekken van de pensioenleeftijd, hervorming van het loonoverleg, hervorming van de koppeling van de lonen aan de index, daling van de uitkeringen voor langdurig werklozen,... De aanbevelingen zijn bikkelhard.

Dat de herstructurering van de banken verder moet worden gefinaliseerd, de nood aan een sterkere concurrentie in de gas- en elektriciteitssector, dat wordt heel wat zachter gesteld. Over de geldverslindende notionele intrestaftrek zelfs geen woord. Zou dit misschien allemaal niet in het plaatje passen?

Het is het gekende liedje dat opnieuw wordt opgedreund. En het refrein kent u ook: het zijn de werknemers die de crisis zullen betalen. Een crisis die niet door hen werd veroorzaakt. De backingvocals worden verzorgd door inhoudelijke analyses die aan alle kanten rammelen.

Neem nu de aanbeveling om de pensioenleeftijd op te trekken. Terwijl we in België net uit een operatie van optrekking van de wettelijke pensioenleeftijd voor vrouwen van 60 naar 65 jaar komen. De Commissie gaat er bovendien geheel aan voorbij dat de effectieve uitstapleeftijd al serieus is opgetrokken. Deze evolutie zal zich verder doorzetten, door een combinatie van de uitwerking van het Generatiepact en sociale, demografische en economische ontwikkelingen. Bovendien zal het optrekken van de wettelijke pensioenleeftijd vooral tot gevolg hebben dat oudere niet-actieven langer in de werkloosheid, op brugpensioen of op invaliditeit blijven. Wat hebben we daar dan mee gewonnen?

De Europese Commissie verliest ook de trappers als ze voorstelt om de werkloosheidsuitkeringen gradueel te verminderen in functie van de werkloosheidsduur. Het is nu al voor de meeste werklozen zo dat er een daling van de uitkering optreedt bij langdurige werkloosheid. Bovendien bewees wetenschappelijk onderzoek vanuit het Centrum voor Sociaal Beleid dat de werkloosheidsvallen, de mechanismen die mensen er doen voor kiezen om in de werkloosheid te blijven, grotendeels zijn weggewerkt. En ik vraag me ook af hoe de Europese Commissie een verdere verlaging van de uitkeringen voor langdurige werklozen in overeenstemming kan brengen met haar doelstelling om het aantal armen in Europa met 20 miljoen te verminderen.

Wie de Europese aanbevelingen voor Duitsland leest, ziet trouwens onmiddellijk waar de prioriteiten van de Commissie liggen. België wordt in de richting van loonmatiging geduwd en op de korrel genomen voor zijn index, terwijl Duitsland geen enkel verwijt krijgt over zijn aanhoudende loondumping en de onderinvestering in zijn binnenlandse consumptie. Dat Duitsland zijn inkomensarmoede tussen 2005 en 2009 met meer dan een kwart (2,6 miljoen mensen) zag toenemen wordt ook netjes onder de Europese mat geveegd.

Het is duidelijk, Europa hanteert twee maten en gewichten. En de zwaarste lasten dreigen op de rug van de werknemers te worden afgewenteld. Op 21 juni zal het ACV tijdens de Europese actiedag in Luxemburg alvast duidelijk laten horen dat we dit niet pikken.

Luc Cortebееck
Voorzitter ACV

Deze tekst verscheen eerder in de Nieuwsflash van het ACV